

ความเห็นในการวินิจฉัยคดีส่วนตน
ของนายเจริญ หัตถกรรม ตุลาการรัฐธรรมนูญ

วันที่ ๒๖ กรกฎาคม พุทธศักราช ๒๕๕๐

เรื่องพิจารณาที่ ๕/๒๕๕๐

ระหว่าง { คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ผู้ร้อง
นายสุรพล พูลเกษ ผู้ถูกร้อง

เรื่อง คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติขอให้คณะตุลาการรัฐธรรมนูญวินิจฉัยชี้ขาด กรณีนายสุรพล พูลเกษ จงใจไม่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบ

คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ผู้ร้อง เสนอคำร้อง ลงวันที่ ๒๔ มกราคม ๒๕๕๐ ขอให้คณะตุลาการรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยชี้ขาด ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๓๔ กรณีนายสุรพล พูลเกษ ผู้ถูกร้อง จงใจไม่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบ

ข้อเท็จจริงตามคำร้อง และเอกสารประกอบคำร้อง สรุปได้ว่า ผู้ถูกร้องได้รับเลือกตั้งให้ดำรงตำแหน่งสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลบางพลีใหญ่ เมื่อวันที่ ๑๘ กรกฎาคม ๒๕๔๒ ซึ่งใน ปีงบประมาณ ๒๕๔๒ องค์การบริหารส่วนตำบลบางพลีใหญ่มีรายได้รวมทั้งสิ้น ๗๕,๗๕๘,๕๑๑.๓๕ บาท อยู่ในเกณฑ์ตามประกาศของผู้ร้อง ที่กำหนดให้ผู้บริหารท้องถิ่นและสมาชิกสภาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลที่มีรายได้ไม่ต่ำกว่าห้าสิบล้านบาท มีหน้าที่ต้องยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้องภายในสามสิบวันทุกครั้งที่ได้รับตำแหน่ง พ้นจากตำแหน่ง และพ้นจากตำแหน่งดังกล่าวมาแล้วเป็นเวลาหนึ่งปี ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๔ (๕) มาตรา ๓๒ และมาตรา ๓๓

ประกอบกับประกาศของผู้ร้อง เรื่อง กำหนดเกณฑ์รายได้ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเพื่อให้ผู้บริหารท้องถิ่นและสมาชิกสภาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ลงวันที่ ๓๐ ธันวาคม ๒๕๔๒ ซึ่งมีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ ๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๓ ต่อมาผู้ถูกร้องพ้นจากตำแหน่งสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลบางพลีใหญ่ เมื่อวันที่ ๑๗ กรกฎาคม ๒๕๔๖ เนื่องจากสมาชิกภาพสิ้นสุดลงเมื่อถึงคราวออกตามอายุของสภาองค์การบริหารส่วนตำบล ตามมาตรา ๔๗ ตรี (๑) แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ แก้ไขเพิ่มเติม โดยพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๔๒ ผู้ถูกร้องจึงมีหน้าที่ต้องยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้อง เมื่อเข้ารับตำแหน่งพ้นจากตำแหน่ง และพ้นจากตำแหน่งดังกล่าวมาแล้วเป็นเวลาหนึ่งปี ปรากฏว่า ผู้ถูกร้องยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้องเพียงหนึ่งครั้งเมื่อเข้ารับตำแหน่งเมื่อวันที่ ๒๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๓ แต่กรณีพ้นจากตำแหน่งและพ้นจากตำแหน่งดังกล่าวมาแล้วเป็นเวลาหนึ่งปี ไม่ได้ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินฯ โดยไม่ได้แจ้งเหตุขัดข้องให้ผู้ร้องทราบ ทั้งที่สำนักงาน ป.ป.ช. มีหนังสือแจ้งและเตือนให้ผู้ถูกร้องชี้แจงข้อเท็จจริง รวม ๓ ครั้ง คือ ตามหนังสือสำนักงาน ป.ป.ช. ลับ ที่ ปช ๐๐๐๕.๐๔/๒๓๕๘ ลงวันที่ ๑๓ ตุลาคม ๒๕๔๖ หนังสือสำนักงาน ป.ป.ช. ลับ ที่ ปช ๐๐๐๕.๐๔/๒๘๓๕ ลงวันที่ ๑๗ ธันวาคม ๒๕๔๖ และหนังสือสำนักงาน ป.ป.ช. ลับ ที่ ปช ๐๐๐๕.๐๔/๐๔๕๒ ลงวันที่ ๑๖ มีนาคม ๒๕๔๗

ต่อมา สำนักงาน ป.ป.ช. สอบสวนพยานหลักฐานเพิ่มเติม ซึ่งพยานหลักฐานดังกล่าวชี้ว่า ผู้ถูกร้องทราบว่าตนมีหน้าที่ต้องยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินต่อผู้ร้อง โดยนางสาวพรพิมล วัตอ่อน และนางจัญญ วัตอ่อน ต่างให้ถ้อยคำว่าเป็นผู้รับหนังสือของสำนักงาน ป.ป.ช. ที่แจ้งเตือนให้ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินฯ ฉบับแรก และฉบับที่สาม ตามลำดับไปส่งให้ผู้ถูกร้อง ทั้งยังมีนายเกรียงศักดิ์ ต้นทะตะนัย ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลบางพลีใหญ่ นายฤทธิณรงค์ ศรีบัว หัวหน้าสำนักปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลบางพลีใหญ่ และนายบุญสม บานแย้ม ประธานสภาองค์การบริหารส่วนตำบลบางพลีใหญ่ ต่างให้ถ้อยคำทำนองเดียวกันว่า ก่อนที่จะครบวาระการดำรงตำแหน่งของผู้บริหารและสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลบางพลีใหญ่ มีการประชุมสภาฯ สมัยสามัญ สมัยที่ ๓ (ครั้งที่ ๑) เมื่อวันที่ ๒๖ มิถุนายน ๒๕๔๖ เพื่อแจ้งผู้บริหารและสมาชิกสภาฯ ซึ่งจะครบวาระการดำรงตำแหน่งในวันที่ ๑๗ กรกฎาคม ๒๕๔๖ ทราบว่ามีหน้าที่ยื่นบัญชีแสดงรายการ

ทรัพย์สินและหนี้สิน ฯ กรณีพ้นจากตำแหน่งต่อผู้ร้อง และได้แจกแบบบัญชี ฯ พร้อมคำอธิบายเกี่ยวกับการยื่นบัญชี ฯ ให้แก่สมาชิกสภา ฯ ทุกสาย รวมทั้งผู้ถูกร้องที่ร่วมประชุมในวันดังกล่าวด้วย นอกจากนี้ผู้ถูกร้องทำบันทึกชี้แจง ลงวันที่ ๒๕ สิงหาคม ๒๕๔๗ ต่อเจ้าพนักงาน ป.ป.ช. สรุปได้ว่า ผู้ถูกร้องประกอบอาชีพเป็นเจ้าของหน้าที่มูลนิธิปอเต็กตึ๊ง ประจำโรงพยาบาลหัวเฉียว และได้รับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลบางพลีใหญ่ ในปี พ.ศ. ๒๕๔๒ เพียงสมัยเดียว เคยยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน ฯ กรณีเข้ารับตำแหน่งแล้ว และทราบว่าหน้าที่ต้องยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน ฯ เมื่อพ้นตำแหน่ง และพ้นจากตำแหน่งดังกล่าวมาแล้วเป็นเวลาหนึ่งปี โดยก่อนหมดวาระได้เข้าร่วมประชุมสภาองค์การบริหารส่วนตำบลบางพลีใหญ่ เมื่อประมาณเดือนมิถุนายน ๒๕๔๖ ในระเบียบวาระการประชุมได้แจ้งหน้าที่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน ฯ และได้รับแบบบัญชี ฯ จากเจ้าหน้าที่ด้วย แต่เมื่อพ้นจากตำแหน่งไม่ได้ยื่นบัญชี ฯ เนื่องจากเห็นว่าตนไม่มีสิทธิลงสมัครรับเลือกตั้งอีก เพราะถูกตัดสิทธิที่ไม่ไปใช้สิทธิเลือกตั้งและตั้งใจจะทำงานในหน้าที่เจ้าหน้าที่มูลนิธิปอเต็กตึ๊งอย่างเดียว ไม่ต้องการเกี่ยวข้องกับการเลือกตั้งอีก ซึ่งในกรณีการยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน ฯ เมื่อพ้นจากตำแหน่งดังกล่าวมาแล้วเป็นเวลาครบหนึ่งปี ได้มอบหมายให้นายสมจิตร วัฒนอ่อน สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลบางพลีใหญ่ขึ้นแทน แต่เจ้าหน้าที่ไม่รับเพราะขาดเอกสารประกอบการยื่นบัญชี ฯ จึงแจ้งให้ผู้ถูกร้องไปยื่นด้วยตนเอง แต่ผู้ถูกร้องไม่ได้ไปยื่นเนื่องจากมีภารกิจมาก และในการให้ถ้อยคำต่อเจ้าพนักงาน ป.ป.ช. ผู้ถูกร้องขอยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน ฯ แต่ไม่ได้จัดส่งเอกสารประกอบการยื่นบัญชี ฯ มาด้วย จึงไม่สามารถกรอกบัญชี ฯ ได้ โดยแจ้งเจ้าพนักงาน ป.ป.ช. ว่าจะมายื่นอีกครั้งภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่ ๒๕ สิงหาคม ๒๕๔๗ และก็ไม่ได้อื่นบัญชี ฯ แต่อย่างใด

ผู้ร้องในการประชุมครั้งที่ ๑๓/๒๕๔๕ เมื่อวันที่ ๑๖ พฤศจิกายน ๒๕๔๕ มีมติด้วยคะแนนเสียงเอกฉันท์ว่า ผู้ถูกร้องจงใจไม่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้องภายในเวลาที่กฎหมายกำหนด กรณีพ้นจากตำแหน่งสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลบางพลีใหญ่ และกรณีพ้นจากตำแหน่งดังกล่าวมาแล้วเป็นเวลาหนึ่งปี และให้เสนอเรื่องดังกล่าวให้คณะตุลาการรัฐธรรมนูญวินิจฉัย ซึ่งขาดว่า ผู้ถูกร้องจงใจไม่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบ กรณีพ้นจากตำแหน่งสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลบางพลีใหญ่และกรณีพ้นจากตำแหน่งมาแล้วเป็นเวลาหนึ่งปี และห้ามมิให้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองใด ๆ เป็นเวลาห้าปีนับแต่วัน

พ้นจากตำแหน่ง ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๓๔ ประกอบประกาศคณะปฏิรูปการปกครองในระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข ฉบับที่ ๑๑ ลงวันที่ ๓๐ กันยายน พ.ศ. ๒๕๔๕ ข้อ ๓

คณะกรรมการรัฐธรรมนูญพิจารณาแล้ว เห็นว่า กรณีเป็นไปตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๓๔ ประกอบประกาศคณะปฏิรูปการปกครองในระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข ฉบับที่ ๑๑ ลงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๔๕ ข้อ ๓ และรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (ฉบับชั่วคราว) พุทธศักราช ๒๕๔๕ มาตรา ๓๕ วรรคหนึ่ง จึงรับคำร้องดังกล่าวไว้พิจารณาวินิจฉัย และให้ส่งสำเนาให้ผู้ถูกร้องยื่นคำชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาภายในสิบห้าวันนับแต่วันรับสำเนาคำร้อง ผู้ถูกร้องได้รับหนังสือแจ้งเมื่อวันที่ ๓๑ มกราคม ๒๕๕๐ เมื่อครบกำหนดสิบห้าวันผู้ถูกร้องไม่ได้ยื่นคำชี้แจงแก้ข้อกล่าวหา คณะตุลาการรัฐธรรมนูญจึงมีคำสั่งให้ปิดประกาศสำเนาคำร้องไว้ ณ ที่ทำการคณะกรรมการรัฐธรรมนูญ และให้แจ้งผู้ถูกร้องทราบ

ผู้ถูกร้องยื่นคำชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาพร้อมบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน ฯ ลงวันที่ ๖ กรกฎาคม ๒๕๕๐ ต่อคณะกรรมการรัฐธรรมนูญ สรุปได้ว่า เหตุที่ไม่ได้ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน ฯ ต่อผู้ร้อง เนื่องจากผู้ถูกร้องไม่มีความเข้าใจด้านกฎหมาย คิดว่ากรณีไม่มีทรัพย์สินเงินฝากไม่จำเป็นต้องยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน ฯ ก็ได้ ผู้ถูกร้องไม่มีเจตนาไม่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน ฯ ต่อผู้ร้องแต่อย่างใด

ตุลาการรัฐธรรมนูญพิจารณาแล้ว ข้อเท็จจริงเพียงพอที่จะวินิจฉัยชี้ขาดว่า ผู้ถูกร้องจงใจไม่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้อง กรณีพ้นจากตำแหน่งสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลบางพลีใหญ่ และกรณีพ้นจากตำแหน่งดังกล่าวมาแล้วเป็นเวลาหนึ่งปี และห้ามมิให้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองใด ๆ เป็นเวลาห้าปีนับแต่วันพ้นจากตำแหน่ง ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๓๔ ประกอบประกาศคณะปฏิรูปการปกครองในระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข ฉบับที่ ๑๑ ลงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๔๕ ข้อ ๓ หรือไม่

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๔๐ มาตรา ๒๕๕ บัญญัติว่า ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองผู้ใดจงใจไม่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบตามที่กำหนดไว้ใน

รัฐธรรมนูญนี้ หรือจูงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบด้วยความอันเป็นเท็จ หรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ ให้ผู้นั้นพ้นจากตำแหน่งนับแต่วันที่ครบกำหนดต้องยื่นตามมาตรา ๒๕๒ หรือนับแต่วันที่ตรวจพบว่ามีการกระทำความผิดแล้วแต่กรณี และผู้นั้นต้องห้ามมิให้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองใด ๆ เป็นเวลาห้าปีนับแต่วันที่พ้นจากตำแหน่ง

เมื่อมีกรณีตามวรรคหนึ่ง ให้คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติเสนอเรื่องให้ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยชี้ขาดต่อไป และเมื่อศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยชี้ขาดแล้วให้นำบทบัญญัติมาตรา ๘๖ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (ฉบับชั่วคราว) พุทธศักราช ๒๕๔๕ มาตรา ๓๕ บัญญัติว่า บรรดาการใดที่มีกฎหมายกำหนดให้เป็นอำนาจของศาลรัฐธรรมนูญหรือเมื่อมีปัญหาว่ากฎหมายใดขัดต่อรัฐธรรมนูญหรือไม่ ให้เป็นอำนาจของคณะตุลาการรัฐธรรมนูญ ฯลฯ

พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ “ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง” หมายความว่า (๑) ฯลฯ (๕) ผู้บริหารท้องถิ่นและสมาชิกสภาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีรายได้หรืองบประมาณไม่ต่ำกว่าเกณฑ์ที่คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๓๒ ให้ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองมีหน้าที่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินของตน คู่สมรส และบุตรที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะตามที่มียู่จริงในวันที่ยื่นบัญชีดังกล่าวตามแบบที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ประกาศกำหนด ต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ทุกครั้งที่เข้ารับตำแหน่งและพ้นจากตำแหน่ง

ทรัพย์สินและหนี้สินที่ต้องแสดงรายการให้รวมทั้งทรัพย์สินและหนี้สินในต่างประเทศและทรัพย์สินที่มีใ้ได้อยู่ในความครอบครองของผู้ยื่น คู่สมรส และบุตรที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะด้วย

ในกรณีที่ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองตามวรรคหนึ่งผู้ใดดำรงตำแหน่งทางการเมืองมากกว่าหนึ่งตำแหน่ง ให้ผู้นั้นแยกการยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินทุกตำแหน่งตามระยะเวลาการยื่นบัญชีที่กำหนดไว้สำหรับตำแหน่งนั้น ๆ

มาตรา ๓๓ การยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินตามมาตรา ๓๒ ให้ยื่นพร้อมเอกสารประกอบซึ่งเป็นสำเนาหลักฐานที่พิสูจน์ความมียู่จริงของทรัพย์สินและหนี้สินดังกล่าว รวมทั้งสำเนา

แบบแสดงรายการภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาในรอบปีภาษีที่ผ่านมา โดยผู้ยื่นจะต้องลงลายมือชื่อรับรองความถูกต้องกำกับไว้ในบัญชีและสำเนาหลักฐานที่ยื่นไว้ทุกหน้า พร้อมทั้งจัดทำรายละเอียดของเอกสารประกอบบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินที่ยื่นด้วย และต้องยื่นภายในกำหนดเวลาดังต่อไปนี้

(๑) ในกรณีที่เป็นกรณียื่นรับตำแหน่ง ให้ยื่นภายในสามสิบวันนับแต่วันเข้ารับตำแหน่ง

(๒) ในกรณีที่เป็นกรณียื่นพ้นจากตำแหน่ง ให้ยื่นภายในสามสิบวันนับแต่วันพ้นจากตำแหน่ง

(๓) ในกรณีที่ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองซึ่งได้ยื่นบัญชีไว้แล้ว ตายในระหว่างดำรงตำแหน่ง

หรือก่อนยื่นบัญชีหลังจากพ้นตำแหน่ง ให้ทายาทหรือผู้จัดการมรดกยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินที่มีอยู่ในวันที่ผู้ดำรงตำแหน่งนั้นตายภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ผู้ดำรงตำแหน่งตาย

ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองซึ่งพ้นจากตำแหน่ง นอกจากต้องยื่นบัญชีตาม (๒) แล้วให้มีหน้าที่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินอีกครั้งหนึ่งภายในสามสิบวันนับแต่วันที่พ้นจากตำแหน่งดังกล่าวมาแล้วเป็นเวลาหนึ่งปีด้วย

มาตรา ๓๔ ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองผู้ใดจงใจไม่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ภายในเวลาที่พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้กำหนดหรือจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบด้วยข้อความอันเป็นเท็จ หรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ ให้ผู้นั้นพ้นจากตำแหน่งนับแต่วันที่ครบกำหนดต้องยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน หรือนับแต่วันที่ตรวจพบว่ามีกรณียกฟ้องแล้วแต่กรณี และห้ามมิให้ผู้นั้นดำรงตำแหน่งทางการเมืองเป็นเวลาห้าปีนับแต่วันที่พ้นจากตำแหน่ง ในการนี้ ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. เสนอเรื่องให้ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยชี้ขาด และเมื่อศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยชี้ขาดว่าเป็นการจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบด้วยข้อความอันเป็นเท็จ หรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ ให้ผู้นั้นพ้นจากตำแหน่งทางการเมืองที่ดำรงอยู่ แต่ไม่กระทบกระเทือนกิจการที่ผู้นั้นได้กระทำไปในตำแหน่งดังกล่าว

ประกาศคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ เรื่อง กำหนดเกณฑ์รายได้ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเพื่อให้ผู้บริหารท้องถิ่นและสมาชิกสภาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ลงวันที่ ๓๐ ธันวาคม ๒๕๔๒ กำหนดเกณฑ์รายได้ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเพื่อให้ผู้บริหารท้องถิ่นและสมาชิกสภาองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีรายได้ตามเกณฑ์ที่กำหนด เป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง และมีหน้าที่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและ

หนี้สินต่อคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ (๑) องค์การบริหารส่วนตำบลที่มีรายได้นี้ไม่ต่ำกว่าห้าสิบล้านบาท

ประกาศคณะปฏิรูปการปกครองในระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข ฉบับที่ ๓๑ เรื่อง การดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ลงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๔๕ ข้อ ๓ กำหนดว่า กรณีผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองจงใจไม่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ภายในเวลาที่พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ กำหนด ให้ดำเนินการตามมาตรา ๓๔ เช่นเดียวกับกรณีการจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบด้วยข้อความอันเป็นเท็จ หรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ

ตุลาการรัฐธรรมนูญพิจารณาแล้วเห็นว่า ผู้ถูกร้องได้รับเลือกตั้งให้ดำรงตำแหน่งสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลบางพลีใหญ่เมื่อวันที่ ๑๘ กรกฎาคม ๒๕๔๒ และพ้นจากตำแหน่งดังกล่าวเมื่อวันที่ ๑๗ กรกฎาคม ๒๕๔๖ และพ้นจากตำแหน่งดังกล่าวมาแล้วเป็นเวลาหนึ่งปี เมื่อวันที่ ๑๗ กรกฎาคม ๒๕๔๗ ซึ่งในปีกงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๔๒ องค์การบริหารส่วนตำบลบางพลีใหญ่มีรายได้รวมทั้งสิ้น ๙๕,๙๕๘,๕๑๑.๑๕ บาท จึงอยู่ในเกณฑ์ตามประกาศของผู้ร้อง เรื่อง กำหนดเกณฑ์รายได้ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเพื่อให้ผู้บริหารท้องถิ่นและสมาชิกสภาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ลงวันที่ ๓๐ ธันวาคม ๒๕๔๒ ที่กำหนดให้ผู้บริหารท้องถิ่นและสมาชิกสภาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลที่มีรายได้นี้ไม่ต่ำกว่าห้าสิบล้านบาท มีหน้าที่ต้องยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน ฯ ของตน คู่สมรส และบุตรที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะต่อผู้ร้อง ภายในกำหนดเวลาที่พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๓๑ ประกอบประกาศของผู้ร้องฉบับดังกล่าวกำหนดไว้ ผู้ถูกร้องจึงมีหน้าที่ต้องยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้อง และโดยที่ขณะผู้ถูกร้องดำรงตำแหน่งและพ้นจากตำแหน่งสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลบางพลีใหญ่เมื่อวันที่ ๑๗ กรกฎาคม ๒๕๔๖ และพ้นจากตำแหน่งดังกล่าวมาแล้วเป็นเวลาหนึ่งปีเมื่อวันที่ ๑๗ กรกฎาคม ๒๕๔๗ ที่ผู้ถูกร้องมีหน้าที่ต้องยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบนั้น รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๔๐ มาตรา ๒๕๕ บัญญัติว่า

ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองผู้ใดจงใจไม่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบตามที่กำหนดไว้ในรัฐธรรมนูญนี้ ให้ผู้นั้นพ้นจากตำแหน่งนับแต่วันที่ครบกำหนดต้องยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน ฯ และต้องห้ามมิให้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองใด ๆ เป็นเวลาห้าปี นับแต่วันที่พ้นจากตำแหน่ง อีกทั้งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๓๔ ได้บัญญัติว่า ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองผู้ใดจงใจไม่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ภายในเวลาที่พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้กำหนด ให้ผู้นั้นพ้นจากตำแหน่งนับแต่วันที่ครบกำหนดต้องยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน และห้ามมิให้ผู้นั้นดำรงตำแหน่งทางการเมืองเป็นเวลาห้าปี นับแต่วันที่พ้นจากตำแหน่ง ซึ่งเป็นกฎหมายที่ใช้บังคับขณะผู้ถูกร้องดำรงตำแหน่ง และพ้นจากตำแหน่งสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลบางพลีใหญ่เมื่อวันที่ ๑๗ กรกฎาคม ๒๕๔๖ ต่อมา มีประกาศคณะปฏิรูปการปกครองในระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข ฉบับที่ ๓๑ ลงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๔๕ ข้อ ๓ ว่าผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองที่จงใจไม่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ภายในเวลาที่พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ กำหนดให้ดำเนินการตามมาตรา ๓๔ ด้วย ดังนั้น เมื่อผู้ถูกร้องพ้นจากตำแหน่งสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลบางพลีใหญ่เมื่อวันที่ ๑๗ กรกฎาคม ๒๕๔๖ ผู้ถูกร้องจึงมีหน้าที่ต้องยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้อง ภายในกำหนดสามสิบวันนับแต่วันพ้นจากตำแหน่งและต้องยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินอีกครั้งหนึ่งภายในสามสิบวันนับแต่วันพ้นจากตำแหน่งดังกล่าวมาแล้วเป็นเวลาหนึ่งปีด้วย จากพยานหลักฐานทั้งพยานเอกสารและพยานบุคคลประกอบกับคำชี้แจงของผู้ถูกร้องว่าตนทราบว่าหน้าที่ต้องยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน ฯ ภายในสามสิบวันเมื่อเข้ารับตำแหน่ง พ้นจากตำแหน่ง และพ้นจากตำแหน่งมาแล้วหนึ่งปี ตามบันทึกการชี้แจงของผู้ถูกร้องต่อเจ้าพนักงาน ป.ป.ช. ลงวันที่ ๒๕ สิงหาคม ๒๕๔๗ แต่ปรากฏว่า ผู้ถูกร้องยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน ฯ ต่อผู้ร้องเฉพาะกรณีเข้ารับตำแหน่งเท่านั้น ส่วนกรณีพ้นจากตำแหน่งและพ้นจากตำแหน่งมาแล้วเป็นเวลาหนึ่งปีผู้ถูกร้องไม่ได้ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน ฯ ต่อผู้ร้อง ภายในเวลาที่กฎหมายกำหนด ทั้งที่สำนักงาน ป.ป.ช. มีหนังสือแจ้งและเตือนผู้ถูกร้องถึงสามครั้ง แม้ต่อมาเมื่อสำนักงาน ป.ป.ช. ทำการสอบสวน ผู้ถูกร้องก็มีบันทึกชี้แจงต่อเจ้าพนักงาน ป.ป.ช. ว่าที่ไม่ได้ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน ฯ เมื่อพ้นจากตำแหน่งเนื่องจากเห็นว่าตนไม่มีสิทธิ

ลงสมัครรับเลือกตั้งอีกเพราะถูกตัดสิทธิที่ไม่ไปใช้สิทธิเลือกตั้ง ส่วนกรณีพ้นจากตำแหน่งครบหนึ่งปี ได้มอบหมายให้นายสมจิตร วัค่ออ่อน สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลบางพลีใหญ่ยื่นเอกสารแทน แต่เจ้าหน้าที่ไม่รับเพราะขาดเอกสารประกอบการยื่นบัญชี ฯ โดยผู้ถูกร้องแจ้งต่อเจ้าพนักงาน ป.ป.ช. ว่าจะมายื่นภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่ ๒๕ สิงหาคม ๒๕๔๗ แต่ผู้ถูกร้องก็ไม่ได้ดำเนินการแต่อย่างใด ประกอบกับเมื่อคณะตุลาการรัฐธรรมนูญให้โอกาสแก่ผู้ถูกร้องชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาตามคำร้องของผู้ร้องแล้ว ผู้ถูกร้องก็ไม่ได้ยื่นคำชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาภายในเวลาที่กำหนด จึงฟังว่า ผู้ถูกร้องจงใจไม่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้องภายในเวลาที่กฎหมายกำหนด รวมสองครั้ง คือ ครั้งแรก ภายในกำหนดสามสิบวันนับแต่พ้นจากตำแหน่งสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลบางพลีใหญ่ และครั้งที่สอง ภายในสามสิบวันนับแต่วันพ้นจากตำแหน่งดังกล่าวมาแล้วเป็นเวลาหนึ่งปี ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๓๓ (๒) และวรรคสอง ประกอบประกาศของผู้ร้อง เรื่อง กำหนดเกณฑ์รายได้ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เพื่อให้ผู้บริหารท้องถิ่นและสมาชิกสภาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ลงวันที่ ๓๐ ธันวาคม ๒๕๔๒ แม้ต่อมาผู้ถูกร้องจะยื่นคำชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาต่อคณะตุลาการรัฐธรรมนูญว่า ผู้ถูกร้องไม่มีเจตนาไม่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน ฯ ต่อผู้ร้อง เนื่องจากผู้ถูกร้องไม่เข้าใจกฎหมาย และเข้าใจว่ากรณีไม่มีทรัพย์สินไม่จำเป็นต้องยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน ฯ ก็ได้ นั้น ไม่อาจรับฟังได้

ตุลาการรัฐธรรมนูญจึงเห็นว่า ผู้ถูกร้องจงใจไม่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้อง กรณีพ้นจากตำแหน่งสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลบางพลีใหญ่ และกรณีพ้นจากตำแหน่งดังกล่าวมาแล้วเป็นเวลาหนึ่งปี และห้ามมิให้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองใด ๆ เป็นเวลาห้าปีนับแต่วันพ้นจากตำแหน่ง เมื่อวันที่ ๑๗ กรกฎาคม ๒๕๔๖ ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๔๐ มาตรา ๒๕๕ ที่ใช้บังคับอยู่ในขณะนั้น และตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๓๔ ประกอบกับประกาศคณะปฏิรูปการปกครองในระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข ฉบับที่ ๓๑ ลงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๔๕ ข้อ ๓

นายเจริญ หัตถกรรม

ตุลาการรัฐธรรมนูญ